

## שו"ת משפט כהן (עניני א"י) סימן קמז

בענין איסור היציאה מא"י לחו"ל (הערות לס' שדי חמד)

אות א' מערכת א"י. כתב, דמותר לצאת מא"י לחו"ל להשתטח על קברי הצדיקים, מצד שהיא מצוה רבה. ולע"ד צ"ע טובא. דנהי שמצינו בכלב שהשתטח על קברי אבות, וכיו"ב בכ"מ בגמ', אבל ודאי לענין מצוה היש פנים לומר דעל כל קברי הצדיקים שבעולם מצוה להשתטח, זה לא ניתן להאמר כלל, א"כ הלא רבו מאד קדושים וטהורים, ועיקר הקדושה של הצדיקים הראשונים, למי כל חמדת ישראל, הלא הוא באה"ק, ולמה לן לאהדורי דוקא על קברי חו"ל. והלא גם בת"ת ס"ל לר"י (ע"ז י"ג) בד"א כשאנו מוצא ללמוד, אבל כשמוצא, אסור, ולא איפסיקא כותי כ"א מטעם שלא מן הכל אדם זוכה. ופשוט הדבר שאין זה שייך לענין ההשתטחות אקברי צדיקים, דלא שייך כ"א ברבו שלמד ממנו ורואה בו סי' ברכה, או אולי מזה דוקא יזכה ולא מאחר, אבל לזכות השתטחות על קברי צדיקים מנ"ל לחלק בין צדיק לצדיק. ומכש"כ שצדיקים שבא"י הלא המה הגבורים אשר מעולם שאין דוגמתם, ואיך יתכן לומר שתהי' מצוה לצאת עבור זה לחו"ל.

ועל עיקר המצוה לא ידענא, דמצינו רק שהיא תועלת, שעיי"כ הצדיקים מבקשים עליו רחמים, אבל מצוה מנ"ל. + בפתחי - תשובה יו"ד סי' שע"ב ס"ק ב, מתשו' בתי כהונה בית דין סכ"ג להשתטח על ק"צ לא מצינו בזה מצוה ידועה או כבוד חכמים. + ואולי כיון שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים (יבמות ס"ד), א"כ זהו גופו מצוה שיגרום לצדיקים שירבו בתפילה לעשות רצון השי"ת, וק"ו שהרי גדולים צדיקים במיתתם (חולין ז'). ועפ"ז אולי י"ל שעל קברי אבותיו ורבותיו, אף שהם קטנים במעלה נגד צדיקי אה"ק הקבורים שם, מ"מ אולי מתוך דקריבא דעתייהו יותר לגבי', כדאשכחנא ג"כ בהשתדלות אקברי' דרב חייא : מתניתא דמר מתנינא (ב"מ פ"ה), א"כ יותר ירבו בתפילה, נמצא שיש בזה מצוה יותר גדולה. מ"מ אין הדבר ברור כלל לע"ד לומר, שלא תספיק אהבת אבות העולם ישני חברון, עד שנצרך לצאת ע"ז מא"י לחו"ל. ומה טובו דברי הגאון המחבר שליט"א, דבת"ח, דמתבטל מת"ת, המניעה טובה. והכל לשם שמים.